

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 32 (32/99) - 991123

arbetarmakt.com

Innehåll

- Perssons Sydafrikaresa
- Säg din mening om a-kasseutredningen
- Den negligerade kvinnosmärtan
- Fortsatta protester mot försämringarna av skolan
- För demokratiskt organiserade enhetsaktioner 30 november
- Barnlöst firande av FN:s barnkonvention
- Öppna gränserna!

Perssons Sydafrikaresa

Under hård press hoppade alla utom socialdemokraterna och centern av Göran Perssons upphaussade Sydafrikaresa, där en jättedellegation med 700 så kallade företrädare för svenskt samhällsliv frotterar sig med det sydafrikanska etablissemanget, och där ett antal miljoner av kostnaderna täcks med pengar som är budgeterade för biståndsverksamhet. Motiveringarna till avhoppet har varit mer eller mindre genomskinliga, vad det ytterst handlat om att man böjt sig för protesterna.

Centern säger sig visserligen betala resan själva, men ingen förväntar sig att partiets representanter kommer att betala alla middagar och andra artigheter som de kommer att bestå av sina sydafrikanska värdar. Det vore ju en direkt förolämpning. Så centerns karska ställningstagande är mer en gest.

Resan framställs som ett försök att skapa goodwill för Sverige. Men man behöver bara fråga sig hur ivriga det svenska etablissemanget och de svenska storföretagen skulle ha varit att utveckla kontakterna med Sydafrika om ANC genomfört sitt ursprungliga program som utlovade nationaliseringar av banker och monopol och långtgående sociala reformer. I själva verket är resan ett jippo som handlar dels om att främja kontakterna mellan den borgerliga och reformistiska, politiska och kulturella byråkratin i Sverige och dess motpart i Sydafrika, främst representerad av ANC, och dels om att gynna svenskägda storföretags möjligheter att delta i exploateringen av landets arbetarklass.

Kort sagt, varken arbetarklassen i Sverige eller i Sydafrika har mycket att vinna på Perssons Sydafrikaresa. Det finns därför ingen orsak att beklaga avhoppet. Tvärtom, det finns desto större anledning att fråga varför det "socialistiska" vänsterpartiet överhuvudtaget övervägde att delta.

Säg din mening om a-kasseutredningen

Taket i a-kassan föreslås höjas till 640 kronor de 100 första dagarna. Någon bortre parentes skall inte införas, istället skall en så kallad övergångsarbetsmarknad inrättas där den som är arbetslös hamnar efter 600 dagar. Det föreslår en utredning som i fredag överlämnades till näringsminister Björn Rosengren.

Tanken med att göra om arbetslöshetsförsäkringen är att få ut så många som möjligt på en arbetsmarknad som i vissa regioner präglas av en bristsituation. Det ska bli svårare att neka jobb som man inte vill ha. En byggnadsarbetare kan med det nya förslaget inte räkna med att kunna bo kvar på en ort där det inte finns några byggjobb och samtidigt lyfta a-kassa, förklarade Lars-Olof Pettersson som lett utredningen. Ett sökkontrakt kommer att inrättas mellan arbetsförmedlaren och den jobbsökande. Kontraktet ska ställa upp villkoren för vilket jobb som kan anses vara lämpligt och när den arbetslöse måste börja söka sig utanför hemorten. I samband med det förändras också sanktionssystemet för den som nekar jobb i syfte att bli mer konsekvent.

Vad den så kallade övergångsarbetsmarknaden för dem som arbetsköparna ratar, skall vara för något är oklart. Enligt Pettersson kan det handla om jobb inom vård, skola eller omsorgen där den som utför jobbet antingen får utbildningsbidrag, det vill säga a-kassa, eller avtalsenlig lön. Frågan skall dock utredas vidare, vilket betyder att det antagligen är en fråga där det råder stor oenighet och risken är stor att det bara blir en tumme i slutändan.

De fackliga toppbyråkrater som uttalar sig i LO:s och TCO:s namn utan att som vanligt efterfråga medlemmarnas åsikter, är försiktigt positiva till utredningens förslag. Både TCO och akademikernas fack SACO tycker fortfarande att taket i a-kassan är för lågt. I dag slår 60 procent av de ersättningsberättigade i a-kassans tak, vilket innebär att de inte får 80 procent av sin inkomst när de blir arbetslösa. Höjningen till 640 kronor per dag innebär att 48-50 procent kommer att slå i taket i fortsättningen.

Det är uppenbart att varken "löntagarregeringen" - som redan grumsar om finansieringen - eller de fackliga toppbyråkraterna har en tanke på att verka för ett återställande av den tidigare nivån på 90 procent eller, för den delen, kräva att det verkligen handlar om 90 procent av bruttolönen upp till en nivå som majoriteten av arbetarklassen anser rimlig som brytpunkt. I själva verket visar hela förslaget att de likt alla byråkrater betraktar sina medlemmar som objekt som skall kunna kommenderas dit arbetsköparna anser att det är lönsamt att lägga jobben.

En verklig arbetarregering skulle konsekvent ha gått in för att flytta jobben till de platser där folk verkligen bor i det bestämda syftet att utveckla hela landet istället för bara några få orter, istället för försöka omvandla a-kassan som ytterligare ett instrument för att tvinga folk att flytta till jobben. Den skulle ha skapat ett generöst system för arbetslöshetsersättning som garanterat att eventuell arbetslöshet inte innebär en drastisk försämring av levnadsstandarden och, om så skulle bli nödvändigt, generöst uppmuntrat till vidareutbildning, omskolning och eventuell flyttning. Den skulle utan att blinka tvinga arbetsköparna att betala för arbetslöshetsförsäkringens kostnader. I förlängningen skulle den kraftfullt verka för ett förstatligande av alla storföretag, banker och kreditinstitut för att på så sätt ge arbetarklassen de instrument den behöver för att planera samhällets utveckling och avskaffa arbetslösheten för gott. Bara att säga det visar vilken avgrundsdeep skillnad det är mellan den socialdemokratiska "löntagarregeringen" och en verklig arbetarregering.

Förslaget skall nu ut på remiss. Eftersom de ledande fackliga byråkraterna i LO och TCO hittills varit positiva är bra kommer det vara jätteviktigt att arbetarrörelsens gräsrotter själva lägger sig i remissförfarandet, både genom att sätta press på facktopparna och genom att komma med egna remissvar i en sådan mängd att de inte kan ignoreras.

Den negligerade kvinnosmärtan

Jämför man med det intresse sjukvården och läkemedelsindustrin lagt ner på mannens

potensproblem så har intresset för kvinnors smärta i slidan varit nästan negligerbart. Och ändå visar ett antal nyligen publicerade studier att ett stort antal kvinnor uppger att de får ont vid samlag. I en undersökning gjord vid ungdomsmottagningarna i Stockholm uppgav 30 procent av kvinnorna mellan 15 och 23 att de hade ont vid samlag.

En del av de drabbade kvinnorna har så ont att de inte kan genomföra ett samlag. Även om ingen med säkerhet vet orsaken till kvinnornas problem pekar mycket på att orsaken är psykosomatisk. De kvinnor som drabbats har också ofta ont på andra ställen, som i mage, nacke och axlar. Kort sagt, det verkar finnas ett samband mellan ökad stress och slidsmärtna.

Stämmer detta är det inte orimligt att anta att problemens omfattning bör ha ökat markant i takt med att den allmänna stressnivån har ökat som en följd av det allt hårdare samhällsklimatet i nyliberalismens kölvatten, och inte minst den ökade pressen på framför allt unga kvinnor att leva upp till en alltmer motsägelsefull och krävande kvinnoroll.

Alldeles oavsett orsakerna till de ökade besvären är det självklart att kräva att en massiv satsning på forskning kring detta negligerade kvinnoproblem. Om det vore något krut i "löntagarregeringen" skulle den redan i morgon ta initiativ till en sådan forskning, och inte tveka att låta läkemedelsindustrin finansiera forskningen genom ett uttag på de enorma profiler de gjort på människors ohälsa.

Fortsatta protester mot försämringarna av skolan

I fredags sittstrejkade eleverna vid Murgården 6-9 i Sandviken i protest mot nedskärningar av personalen. De bjöd in det socialdemokratiska kommunalrådet Stefan Hedin och ställde honom till svars för nedskärningarna. Hedin uttryckte sin "förståelse" för elevernas reaktioner och hävdade att kommunen "protesterat" hos regeringen mot försämringarna av kommunens ekonomi. Eleverna lät sig inte nöjas med Hedins sympatier utan tänker fortsätta kampen. Nästa vecka planerar skolans sjätteklassare en egen aktion. Från Hammargymnasiet, där elever bara några veckor tidigare genomfört en egen protest mot försämringar, kom en grupp elever för att uttrycka sin solidaritet med Murgårds-elevernas aktion.

Sittstrejken på Murgårdsskolan är bara en av flera protester runt om i landet mot försämringarna av skolväsendet. Fortfarande handlar det om lokala aktioner. Kommunaliseringen av skolväsendet motverkar insikten om att det behövs en landsomfattande rörelse till försvar av det offentliga skolväsendet. Ändå är det uppenbart att det behövs en massiv rörelse som tvingar regering och riksdag att öka resurserna till skolan och minska kommunernas möjligheter att urholka det offentliga skolväsendet.

För demokratiskt organiserade enhetsaktioner 30 november

På en rad orter kommer det att äga rum manifestationer mot högerextremismen den 30 november. Med tanke på erfarenheterna från vänsterpartiets agerande i Göteborg 9 november då partiet försökte stoppa talare från andra riktningar vill Arbetarmakt ta tillfället i akt och förklara hur det ser på organiserandet av aktioner mot högerextrema åsikter och grupper.

Vi är helt för manifestationer som i grunden är demokratiskt organiserade enhetsaktioner kring konkreta krav och handlingsperspektiv; manifestationer som inte har som uttalat eller outtalat villkor för deltagande att man stöder eller tvingas underordna sig det ena eller andra partiets eller riktingens speciella ståndpunkter eller program; manifestationer där de arrangerande grupperna har rätt att på lika villkor, exempelvis från talarstolen, ge sin uppfattning om hur den fråga aktionen handlar om, skall hanteras - utan någon som helst form av censur.

På så sätt är det inte bara lättare att mobilisera till deltagande, utan det ger också de som deltar i aktionen en möjlighet att själva jämföra och bedöma de deltagande organisationernas ståndpunkter

och insatser.

Vi är alltså helt emot att något parti i kraft av sin storlek har rätt eller tar sig rätten att diktera villkoren. Lika lite är vi, för den delen, för "hemliga" arrangörer som var fallet vid en antifascistisk demonstration i Helsingborg för några år sedan.

I den mån dessa villkor uppfylls kommer vi att ge manifestationen i fråga ett helhjärtat stöd och uppmåna till deltagande.

Barnlöst firande av FN:S barnkonvention

Symboliken var talande. När Barnkonventionen 10-årsjubileum firades i Oslo utgjorde barnen bara en del av underhållningen. Bara prominenta vuxna, som de båda borgerliga "drottningarna" Sonja och Silvia, var inbjudna till firandet i Oslos rådhus i lördags. Arrangörerna var väl rädda för att ungarna inte skulle kunna sitta still under de sövande talen om vilket framsteg Barnkonventionen innebär.

Man kan knappast ha några invändningar mot att en internationell rättighetsförklaring tagits fram, men det har knappast hjälpt de 250 miljoner barnarbetarna världen över, varav många hårdexploateras i farliga och ohälsosamma för att inte tala psykiskt nedbrytande miljöer och arbeten. I den mån deras situation förbättrats har det berott på deras egen, arbetarklassens och böndernas kamp för bättre villkor.

Öppna gränserna!

Utlänningsnämndens sätt att avgöra flyktingars öde duger inte i en rättsstat. Risken är stor att de som söker politisk asyl eller begär uppehållstillstånd blir godtyckligt behandlade. Det hävdar nästan alla de domstolar, myndigheter och fristående organisationer som nu har givit regeringen sina synpunkter på Sveriges sätt att besluta i utlänningsärenden.

Remissvaren gäller ett förslag som lades fram i februari av en parlamentarisk kommitté som har granskat den svenska beslutsprocessen i utlänningsärenden. Enligt förslaget ska Invandrarverket även i framtiden fatta det första beslutet i fall som gäller politisk asyl eller uppehållstillstånd. Invandrarverkets beslut ska kunna överklagas till någon av de tre länsrätterna i Stockholm, Göteborg och Malmö. De ska kallas utlänningsdomstolar i denna nya roll. Både utlänningsen och Invandrarverket ska i nästa steg kunna överklaga länsrättens dom hos kammarrätten i Stockholm, som blir högsta instans och kallas Utlänningsöverdomstolen. Detta ska dock ske genom en ansökan om så kallat prövningstillstånd, vilket innebär att kammarrätten själv avgör vilka fall den tar upp och vilka den lämnar därhän.

Jämfört med dagens situation kan det verka som ett steg framåt och bort ifrån utlänningsnämnden som tillkom för att skydda regeringen från protesterna mot avvisningsbeslut, som tidigare låg direkt på regeringens bord. En skenbart självständig instans skulle få bära hundhuvudet för obehagliga beslut, även om den bakom kulisserna rättade sig efter regeringens påbud.

Men sett ur arbetarklassens synvinkel innebär det nya förslaget att den statliga byråkratin behåller kontrollen över flyktingarnas öde, om än i mer "acceptabla" former. Men som flyktinghanterings historia lär är inte paragraferna som avgör, utan den allmänna politiska situationen.

När trycket underifrån är tillräckligt stort är myndigheterna beredda att vara "generösa", annars inte. Och det oavsett vad som står i paragraferna. Som socialister anser vi därför att det enda rimliga är att montera ner hela flyktingbyråkratin, inklusive den juridiska apparaten, och öppna gränserna för alla flyktingar som söker en fristad här. Flyktingar som inte stängs in i förläggningar och passiviseras eller bryts ner av trög byråkrati, utan snabbt kan få utbildning eller komma i jobb är ingen "börda" utan ett bidrag till allas vår levnadsstandard.